

17-12-

ΟΡΘΟΣ.

† Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου,
 Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Θαυματουργοῦ,
 τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Ὕχος Ἡ πα

π^π θε^μ ος και^π ε^π φανεν^η μιν^Δ
 ευ λο γη μενος^π ο ερ χο μενος^Δ εν ο νο ματι^π
 Κυ ρι ου^π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
 ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^π θε^μ ος και^π ε^π φανεν^η μιν^Δ
 ευ λο γη μενος^π ο ερ χο μενος^Δ εν ο νο ματι^π
 Κυ ρι ου^π

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
 θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἄπολυπίκουν.

Ὕχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

π
π

Της Ζα κυν δου τον γο νον και Αι γι νης

τον προ ε δρον Δι τον φρου ρον Μο νης των

Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες π
π

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες

προς αυ τον ει λι κρι νως σαις λι ταις τους

την σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας Δι σωζε και

βοων τας σοι π δο ξα τωσε δο ξα σαν τι Χριστω

Δι δο ξα τω σε δαν μα στωσαν τι Δι δο ξα

τωδω ρη σα με νωσε η μιν πρε σβυν α κοι

Δόξα... (Τὸ ὡς ἀνω)

η μηη τον π
π

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν... ἔπειτα
πρῶτον Γαβριηλ φέγγε γέξα με νου

σοι Παρθενε νε το χαι ρε **Δ**συν τη φω νη ε
σαρκου το οτων ο ολων Δε σποτης **Π****ρ** εν σοι
τη α γι α Κι βω τω **Δ**ως ε φη ο δι και ος
Δα βιδ **Δ** ε δειχ θης πλα τυ τε ρα των ου ρα
νων **Δ**^Πβα στα σα σα τον Κτιστην σου **Π****ρ** δο ξα τω
ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θον
τι εκ σου **Δ** δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι
α του το ο κου ου σου ου ου ου **Π****ρ**

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς θεοφόρε,
διέλυσας τρανῶς, τὴν κακίαν τῆς ἔχθρας· φονέα
γὰρ συγγόνου σου, πεφευγότα τῇ σκέπῃ σου, μὴ
εἰδότα σε, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι, δίκης
ἔσωσας, ἐπικειμένου θανάτου, καὶ σῶν
ἀπέστειλας.

Δόξα... Ὁμοιον.

Οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὃς ἀγάπη ὑπάρχει, ὁ
μὴ ἔχθρὸν φιλῶν, ὃς πλησίον τυγχάνει· διόπερ
καὶ ἐπλήρωσας, ἐντολὴν θείαν "Οσιε, καὶ τὸ
ἔγκλημα, σοῦ ἀδελφοῦ φονοκτόνῳ,
συνεχώρησας, κατὰ Θεὸν ως οἰκτίρμων, Θεῷ τ'
εύηρεστησας.

Καὶ νῦν... Προεόρπον.

Μεγάλως ὁ Θεός, ἀγαπήσας τὸν κόσμον,
τὸν Ἀγγελον βουλῆς, ἐαυτοῦ τῆς μεγάλης, τῷ
κόσμῳ μὲν ἀπέστειλεν, εἰς ἀγάπης ἐπίδειξιν,
τὸν Γίδον αὐτοῦ, ἐκ τῆς Ἀγνῆς σαρκωθέντα,
τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεὲμ τῷ Σπηλαίῳ, ταχὺ ὃν
δοξάσομεν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,
Κάθισμα.

Ὕχος δν.

·Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προσενεχθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, δι’ ἀρετῶν σεβασμιώτατε Πάτερ, θυσία ὄντως γέγονας εὐπρόσδεκτος Θεῷ. Κλέος ἔχρημάτισας, τῶν Ὁσίων τρισμάκαρ, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων ἐφάνης· καὶ νῦν πρεσβεύεις ὑπὲρ εὔσεβῶν, ἑορταζόντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Ὁμοιον.

Οἱ τῶν Στροφάδων θεοφόροι Πατέρες, ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἀρωγόν σε καὶ δύστην, καὶ ιατρὸν πανάριστον γινώσκουσιν ἀεί, πάντων τὰ νοσήματα, θεραπεύοντα τάχει, νέφος τε ἐλαύνοντα, ἐξ ἀγροῦ τῶν ἀκρίδων, καὶ οὐρανόθεν ὅμβρον ἀγαθόν, μάκαρ ἐκπέμποντα γῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Προεόρπον.

Ο δι’ ἀγάπην πατρικῆς εὔσπλαγχνίας, πρὸς ἡμᾶς πέμψας τὸν Γίὸν ἐπ’ ἐσχάτων, ἐκ τῆς Πανάγνου ἀσπορον φορέσαντα ἐν γῇ, σάρκα τὴν ἀνθρώπινον, ἵνα δύσῃ τῆς πλάνης, πλάσμα τὸ ἀνθρώπινον, αὐτὸς πάντας ἐν πίστει, καταξιῶσαι Γέννησιν Γίοῦ, τοῦ προσκυνῆσαι

ἀξίως δεόμεθα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Καπεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεσμευθεῖσα τῷ δεινῷ, γυνή ποτε ἀφορισμῷ, διελύθη ὑπὸ σοῦ, πιστοῦ θεράποντος Χριστοῦ, εἰς γῆν αὐτίκα στραφεῖσα ἐξ ἣς ἐλήφθη· καὶ πάντες θεαταί, ἐπτηξαν πάνυ σεπτέ, σὺ δ' ὡς ταπεινός, καὶ πόρρω δόξης κενῆς, τὸ γεγονὸς μηδόλως σαφηνίσαι, βιοῦντός σου ἐπετίμησας· ἀλλὰ σὲ χάρις, πηγὴν θαυμάτων, τοῖς πᾶσι μάκαρ ἀνέδειξε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν. Προεόρπον.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἄπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἀδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, δὸν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος ἄντος

^B
χ
λεκ νε ο τη το ος μου πολ λα α

πο λε μει με πα θη ⁶λ αλλ αυ τος αν τι λα

^{Δις}
βου και σω σον Σωτηρμου ⁶λ

^B
χ
λοι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου ⁶λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε

^{Δις}
σεσθεα πε ζη ραμ με νοι ⁶λ

^B
χ
λο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι ⁶λ

^{Π Β}
χ
λο γι ω Πνευμα τι πασα ψυ χη ζω

ου ου ται ⁶λ και κα θαρσει υ ψου ται λαμ πρυ νε

π β γ
ται ⁶_λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως

χ μ β
⁶_λ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην
π β

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δεν ο ον τα α
πα σα ντην κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν
⁶_λ

Προκείμενον.

χ γ β
⁶_λ Γοστο ο μα μου λα λη η σει σο φι
αν ^Δ και η με λε ε ε τη ^Δ ιτης καρ δι ι ας
μου συ νε σιν
⁶_λ Δις

Στίχ. Ἐκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

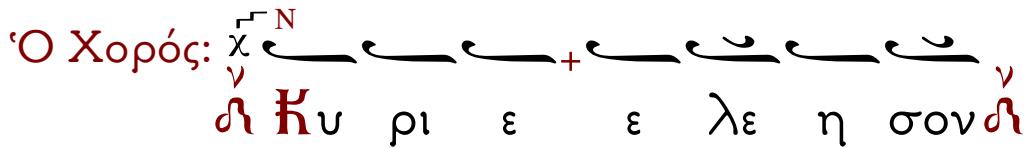
Τὸ τρίτον.

Ἐλλήνες Το στο μα μου λα λη η σει σο φι
 αν και η με ε λε ε τη διτης καρ δι
 ι ας μουσυ νεσι ι ιν

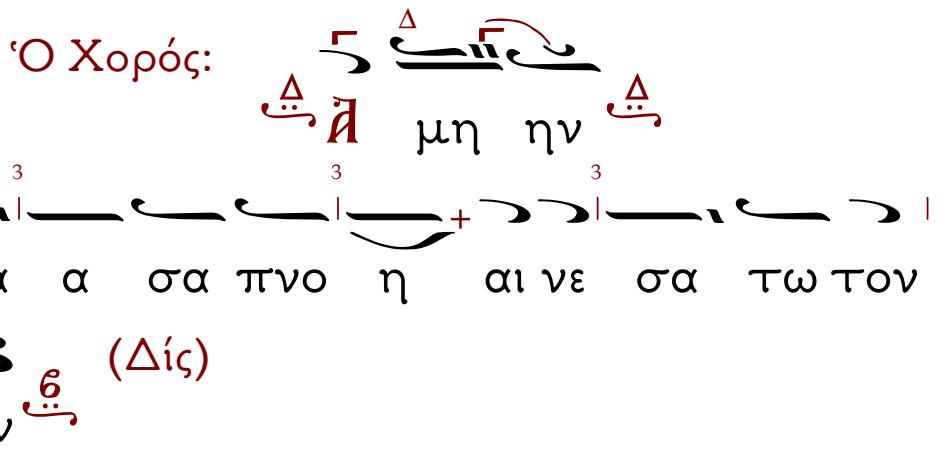
6
λ

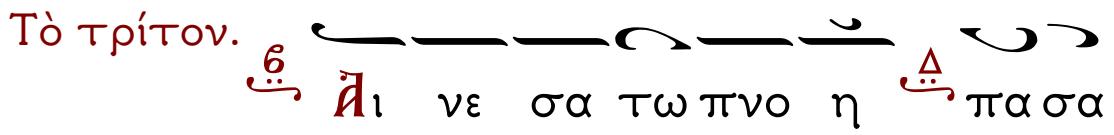
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

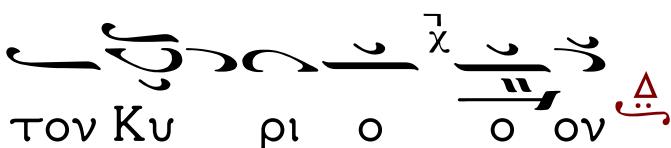
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

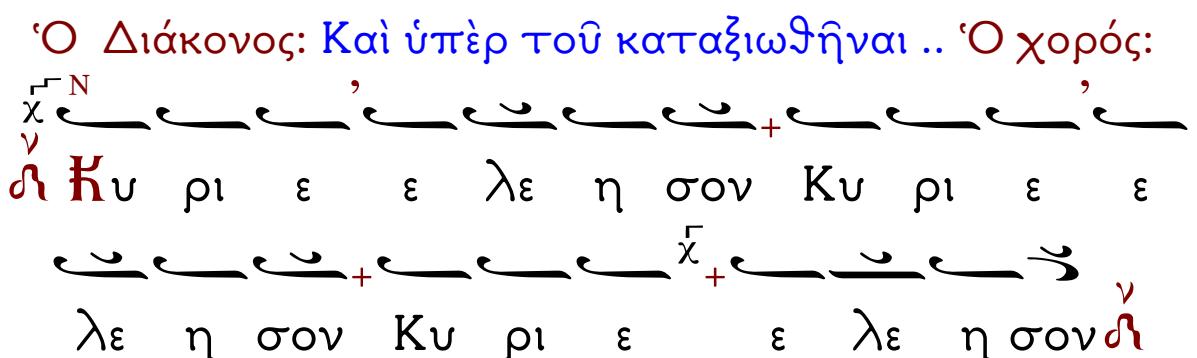
‘Ο Χορός:

‘Ο Ιερεὺς: "Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός:

Τὸ τρίτον.

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δικαιοπνευματισου

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Δικαιοζασοι Κυριε δοξασοι

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.
Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμᾶς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Δι

χ ^M Δ
Δοξα Πατρι και Γιω και Α

γιω Πνευμα τι

Δ Ταις του Ι ε ρα αρχου πρεσβειαις ε

ε λε η μον Δ ε ζα λειψον τα πληθη ^{γ'} των ε
μωων εγ κλη ματων

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Δ Ταις της Θεο το οκου πρεσβειαις ε

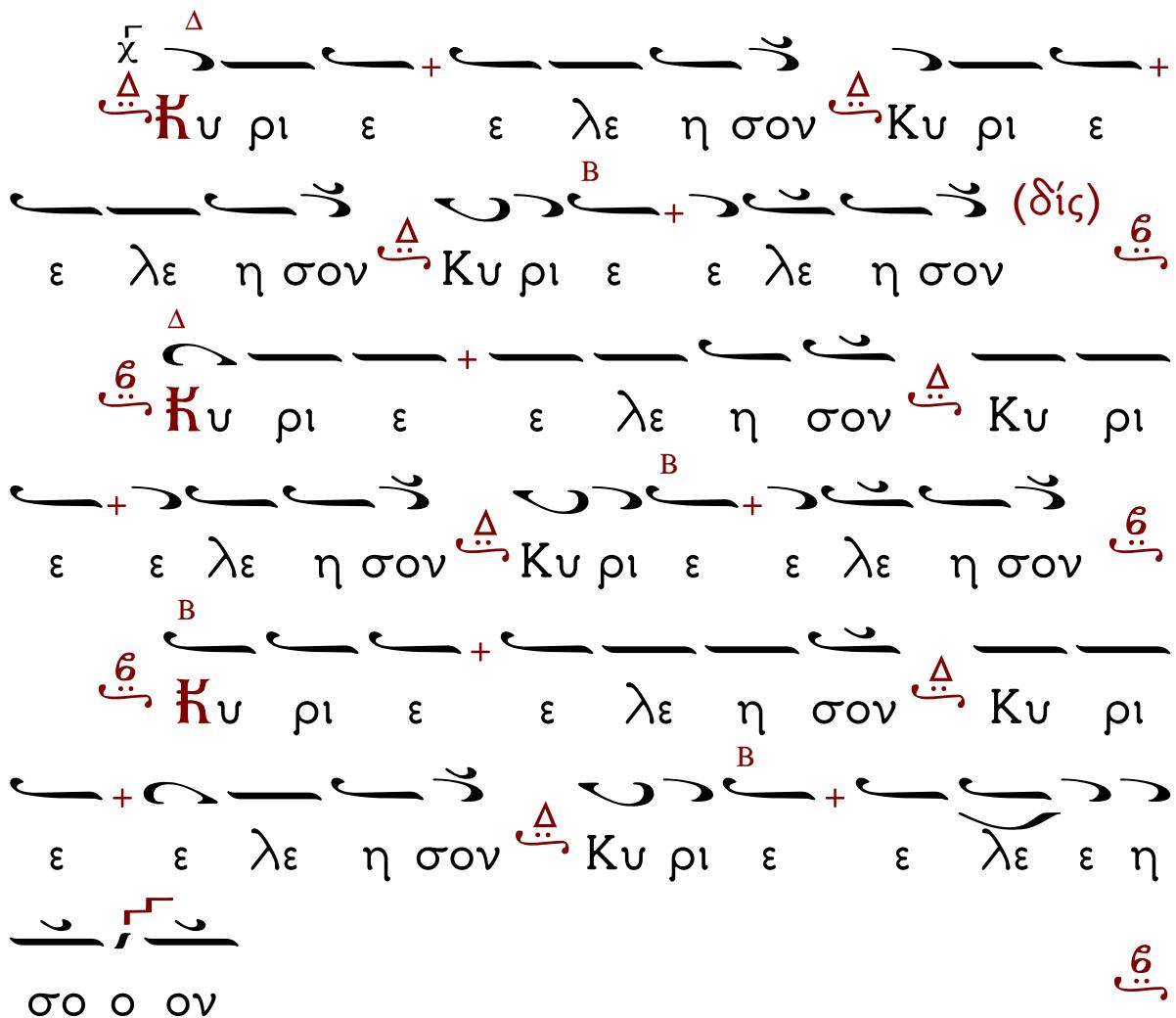
ε λε η μον Δ ε ζα λειψον τα πληθη ^{γ'} των ε
μωων εγ κλη ματων

Εἶπα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π λε η σον με ο Θε ος ρ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ρ και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ρ ε ξα λειψον ρ
 το α νο ο μη μαα α α μου π
 π λαγαλ λε ται ση με ρον η Εκ κλη
 σι ι ι ι α α α Χριστου ρ και πα νη
 γυ ρι ι ι ι ζει φαι αι αι δρως ρ και νον
 ι ε ρα αρχη η ην ο ρωσα εν αυ τη με
 γα λο πρε πως ει ει σα α χθε ε εν τα δι τον
 σε πτον Δι ι ι ο νυ υ υ σι ι ι ι

ον [♂] Δ + α δι α λει ει πτω ω ως πρε σβευ
 ει + υ περ των πι στει ει τι ι μων των [♂] την
 ι ε βαν αυ του ου ου κοι μη σι ι ι
 ιν [♂]

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (1β).

Ἐλέει, καὶ οἰκτίρμοις, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γιοῦ,
.... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Oι Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοπόνου.

·Τυράννοι μισθεύσας ὡσεὶ Ξηράν.

˜Hχoς λα— Γα

Γ Χ Ν Γ Η Υ γραν δι ο δευ σας ωσει ζη ραν Δι και
την Αι γυπτιι αν π ι μο χθη ρι αν δι α φυ γων
Δι ο Ισ ρα η λιτης α νε βο ο α ξ τω
λυ τρω τη και Θε ω ημων α σωμεν Δις
Δι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας

Ἄπολλοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις
προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
ζη των θω μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σωσον

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας

Παθων με τα ρατ του σι προσ βο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την

του γι ου και Θε ου σου Παναμω με

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας

Εω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων **Γ** σοι γαρ νυν προσφευ γων α να τει νω **χ**
 και την ψυ χην και την δι α νοι αν **Γ**
Γ **Ν** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας **Γ**

Γ **Ν** ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην **Γ**
 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
 σου **Γ** α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ **χ**
 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α **Γ**

Κανὼν τοῦ Ἅγίου.
 Ὁμή α'. Ἡχος α'.
 Ὁμήν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, φωτὶ τῷ θείῳ,
 λαμπρύνας ἰκανωσον, εὐφημῆσαι μέλλοντος, τὴν
 θείαν μνήμην σου, σαῖς Διονύσιε λιταῖς, Αἰγίνης
 πρόεδρε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίδοὺ συνευφραίνονται, τοῖς Ζακυνθίοις,
 Πατέρες σεβάσμιοι, τῶν Στροφάδων ἄπαντες,
 καὶ τῆς Αἰγίνης λαός· ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ κοινοῦ,
 αὐτῶν προστάτου θερμοῦ.

Δόξα...

Κλεινῶν γεννητόρων μέν, υἱὸς ἐγένου,
 λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων τε, ἀλλ' αὐτὸς κατέλιπες,
 ώς νουνεχέστατος, πᾶσαν προσπάθειαν σοφέ,
 γηῖνης σχέσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οἱ Μάγοι σκοπούμενοι, ἀστρον Περσόθεν,
 αὐτῷ ἐφεπόμενοι, ταχυδρόμως σπεύδουσιν,
 εύρεῖν τὸν Ἀνακτα, ὃν ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς,
 τεκεῖν Παρθένος μολεῖ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ωδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὕχος πᾶ—

Ἄντας τὸν ρανὸν αὶ φίδιος οροφουργεῖ Κύριε εἰ καὶ της εκκλησίας δομητοροῦ συμετέρεως ωσον δὲν τῇ αγαπητηση διτῶν εφετῶν η ακροτης διτῶν πιστωντο στηριγματο νεφιλανθρωπε δις μαμας δι

Ἄντας τὸν ρανὸν αγιαθεοτοκοσωωσον δημας δι

Ἄντας τὸν ρανὸν αὶ σκεπηνζωης ε μης τιθημι δις εθεοτοκοπαρθε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ q

των α γα θων η αι τι α ^Δ πιστων το
στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε ^Δ δι

^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Δ δι

^Δ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψ χι κον

τα ραχον ^Δ δι και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ q συ γαρ Θε ο νυ μ φε ^Δ q

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ δι τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε ^Δ δι

^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δι

Δέν ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον Δι της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον ♪ παν τα γαρ δυ να σαι

♪ ως δυ να τονεν Ι σχυ ι Δι τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε Δι

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δι

Δ Χα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα

θεσιν Δι ε ζε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι

βο η θη σον ♪ των ι α μα των γαρ ♪ α

νελ λι πησε γι νωσκω^ρ θη σαυ ρον Πα να
 μωμε τον α δα πα νη τον^ρ
 μωμε τον α δα πα νη τον^ρ

Κανὼν τοῦ Ἅγιου.

΄Ωδὴ γ'. Ἡχος α'.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Στίχ. “**Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνας Πάτερ αἰσθητήρια, τῆς ψυχῆς σου ταύτην ἐτέλεσας, δοχεῖον θείων ἀρετῶν, καταγώγιον Πνεύματος, καὶ ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. “**Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανεπιστρόφως τρίβον Ὁσιε, τὴν στενὴν καὶ λίαν ἐπίπονον, βαδίσας ἔφθασας αὐτό, ὁρεκτὸν τὸ ἀκροτατον, καὶ πρὸς πλάτος Παραδείσου, κατοικεῖν εἰσελήλυθας.

Δόξα...

Ο τὰ κρυπτὰ γινώσκων Κύριος, καὶ νεφροὺς ἐτάζων ὡς γέγραπται, προεγνωκὼς γνώμης τῆς σῆς, τὸ εὐθὲς καὶ ἀκέραιον, σὲ Ποιμένα προχειρίζεται, Αἰγίνης πανάριστον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

“**Υ**περνικᾶς οὐ μόνον βρότειον, ἀλλὰ καὶ νοῦν πάντα ἀγγελικόν, συγκαταβάσεως τῆς σῆς, Χριστὲ βάθος τὸ ἄπειρον· Θεὸς γὰρ ὃν σάρκα δούλου, ἔρχῃ νῦν τοῦ ἐνδυσασθαι.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀγήρω ποθήσας ὄντως ζωήν, καὶ γηῖνων τὸν βίον μεμισηκώς, Ἀγίων ἐζήλωσας, πολιτείαν τὴν ἔνθεον, ἐκ νηπίου δὲ ταῦτα, συνέσει διέκρινας, καὶ σαρκὸς μὲν τὰ πάθη, νοϊκαθυπέταξας· ὅθεν καὶ τὸν ὅλβον, σκυβαλίσας γονέων, ἀπέβαλες ὅλβιε, Διονύσιε Ὁσιε, καὶ Χριστῷ ἡκολούθησας· σπεῦσον οὖν πρεσβείαις πρὸς Θεόν, αἰωνίου πάντας πυρὸς ρύσασθαι, τοὺς ἑορτάζοντας πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκόν**.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστᾶς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἥλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.
‘Η Παρθένος σήμερον.

Εορτάζει σήμερον τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις,
έορτὴν χαρμόσυνον σὺν τῇ μονῇ τῶν
Στροφάδων, Αἴγιναν, τὴν ἐν Κυκλάσι
προσκαλουμένη, ὁσμασιν, ἀξιοχρέως
συνευφημῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ
κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

‘Ο Οἶκος.

Сιγησάτωσαν ἥδη σιγησάτωσαν, οἱ μέχρι¹
δεῦρο σφαλερῶς λέγοντες, μὴ εἴναι τῇ
θεοσώστῳ Ζακύνθῳ, τὸν οἰκεῖον προστάτην, καὶ
πρὸς Θεὸν πρέσβυν θερμότατον, καθὰ καὶ ἐν
πολλαῖς τῶν ἐπισήμων πόλεων καὶ χωρῶν
Ὀρθοδόξων. Ἔνεστι γὰρ καὶ μάλα καλῶς, ὁ
σεπτὸς ἐν Ἱεράρχαις Διονύσιος, ὁ θαυμαστὸς
Αἰγίνης πρόεδρος, ταύτης δὲ γόνος εὐκλεής, καὶ
θρέμμα ἀξιέπαινον. Οὐκέτι λοιπὸν ζηλοὶ²
Ζάκυνθος ἡ εὔδαιμων, Κεφαλληνίαν καὶ
Κέρκυραν, τὰς φίλας γείτονας, διὰ τὸ αὐτὰς
μέγα σεμνύνεσθαι, ἐπὶ τοῖς θείοις καὶ Ἱεροῖς
λειψάνοις, Γερασίμου τε καὶ Σπυρίδωνος,
ἀλλοδαποῖς τυγχάνουσιν· ἀλλ' ἐκείνας μέν,
προσφιλῶς συγκαλεῖται, πρὸς φαιδρὰν

πανήγυριν τοῦ ἰδίου αὐτόχθονος· ὥσπερ δὴ καὶ προσφόρως, τὴν ἐν Κυκλάσι προσφωνεῖ Αἴγιναν, σὺν τῇ πανσέπτῳ τῶν Στροφάδων Μονῇ, τῇ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος, εὔτυχῶς θησαυρισάσῃ, τοῦ ἀξίως εὐφημῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος νῦν Διονύσιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Σπίχοι.

”Εχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου Νέου,

Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων τριῶν Παΐδων καὶ Δανιήλ τοῦ Προφήτου.

Σπίχοι.

”Ὕπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,

Τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παΐδες ἥρων ἐκτόπως,

Ως τοῦ πυρὸς πρίν, ἥρον ἀν καὶ τοῦ

ξίφους.

Ἐβδομάτη δεκάτη Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Πατερούσθιου, Κόπρι καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρυσάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ἀειμνήστου Ὄμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Σπίχοι.

Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,

Λαμπρὸς τις ἥκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Σπίχοι.

Ἴαχχε, κρατύνθητι, καὶ τμηθεὶς κάραν,

Τμηθεῖσαν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ὕχος ἡ Πα

Ωδὴ α'. Χριστὸς γεννητὸς ζα σατερῷ
Χριστός εξ ου ρα νω ων α παν τη σατερῷ

Χριστός ε πι γης υ ψωθη τε δι α σα
τε τωκυ ρι ω πα α σα η γη η η η
και εν εν φροσυ υ νη α νυ μη σατε
λα οι ο τι δε ε δο ο ζα ασται

Ωδὴ γ'. Φωπροτῶν αι ωνων εκ Πατρος
γεννηθεν τι αρρε εν στως γι ω πι και επ ε
σχατῶν εκ Παρθενου δισαρκωθεν τι ασπο
ρως Χριστω ω τωθε ω βο η σωμεν ο

ο α' χορός Η
α νυ ψωσας το κε ρας η μων Δι A
γι ος ει Κυ υ ρι ι ε π
Ωδή Ι. π Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι Δικαιαν
θος εξ αυ της Χριστε π εκ της Παρ θε νου α
νε βλαστη σας π εξ ο ορους ο αι νε τος
κατασκι ι ου δα σε ος π ηλ θεσαρκωθεις εξ
α πειρανδρου π ο α α υλος και Θε ος
Δι δο ξατη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε π
Ωδή ε'. π Θε ο ος ω ω ων ει ρη η η η
νης π Πατηρ οι κτιρμων ο της με γαλης βου
λη ης σου τον Αγ γελον π ει ρη νην παρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^π_q ο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δπρος φως ο δη γη θεν τες
^π_q εκ νυκτος ορθρι ζον τες ^Δδο ξο λο γου
 μενσε φι λα ανθρω ω πε ^π_q
 Ωδη στ'. ^π_q Κπλαγχνων Ι ω ναν ^π_q εμβρυον α πη
 με σεν ^π_q ε να λι ος θηρ ^Δοι οι ον ε
 δε ξα το ^π_qτη Παρ θε νω δε ^π_q ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^π_q δι ε λη λυ
 θε ⁺ φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^π_q
 η ης γαρ ουχ υ πε στηρευ σε ως ^π_q την
 τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μααν τον ^π_q

Ωδὴ ζ'. π οἱ Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

η θησαν διαλλ εν με σω της φλο γος ε

στω τες ε ψαλλον π ο των Πα τε ε ρων Θε

ος ευ λο γη το ο ος ει

Ωδὴ η'. π ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυνουμεν τον Κυ ρι ον

Δ θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

λος π ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ως

ου δε πυρτης Θε ο τη τος ^π_ΔΠαρ θενου ην
 υ πε ε δυ νη δυν ^π_q δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν ^Δ_Δευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον ^π_qκαι υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας ^π_Δτους αι ω ω
 ω να α α ^χ_γ α ας ^π_q

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς.

Τιμωτέρα πρώτου ἕχου.

Ὕχος Λ^φ Πα

Σπίχος α'.

$\overset{\text{M}}{\chi}$ $\overset{\text{P}}{\pi}$ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ υ ρι ον $\overset{\text{P}}{\eta}$ και η γαλ λι α σε
το πνευ μα μου $\overset{\text{M}}{\delta}$ ε πι τω Θε ω τω σω τη

ρι μου

$\overset{\Delta}{\delta}$

$\overset{\text{P}}{\delta}$ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν $\overset{\Delta}{\delta}$ α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ $\overset{\Delta}{\delta}$ την α δι α

Φθιρως $\overset{\Delta}{\delta}$ Θε ον Λο γον τε κου σαν $\overset{\text{P}}{\eta}$ την ον τως

Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος β'. $\overset{\text{M}}{\chi}$ Ο $\overset{\text{P}}{\pi}$ τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυτου ^π_q ι δου γαρ
 α πο του νυν ^π_q μα κα ρι ου σι με πασαι
 αι γε νε αι Δ
^Π ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α
 φθι ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π_q την ον τως
 Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π_q
 Σπίχος γ'. ^M ^Π Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος και α γι ον το
 ο νο μα αυτου ^π_q και το ε λε ος αυ

του ^Δ**δι** εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με

νοις αυ τον ^Δ**δι**

^Π
^Δ**Την** Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμι και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ**δι** α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ**δι** την α δι α

φθι ρως ^Δ**δι** Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π**ρι** την ον τως

^Π
^Δ**Θε** ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π**ρι**

Σπίχος δ^λ. ^χ**π** ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ^π**ρι** δι ε σκορ πι σεν ^π**ρι** υ πε

ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των ^Δ**δι**

^Π
^Δ**Την** Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν **Δ** α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ **Δ** την α δι α
 φθορως **Δ** Θε ον Λο γον ^Ν τε κου σαν **π** την ον τως
 Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν **π**
Σπίχος ε'. ^Μ ^Γ **κα** θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους **π** πει νων τας ε
 νε ε πλη σε να γα θων **π** και πλου τουν τας ε
 ζα πεστει λεν κε νους **π**
π **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ **π**
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ **π** την α δι α φθορως **π** Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεο το κον Σε με γα λυ
^N ^P
 νο μεν ^π_q

Σπίχος στ'. ^π_q ^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^π_q ^ρ κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^ρ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
^χ

ε ως αι ω νος ^ρ ^π

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^ρ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ^ρ την α δι α φθο ρως ^ρ Θε ον Λο γον
 τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεο το κον Σε με γα λυ

N π
ἢ ἢ

νομεν

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

π π
χ π
π π
M π
μι ω τε ε ραν Δι και εν δο ζο τε ε ραν η
τωνα νω στρα τευ μα α α των π
π π π π
μ π π π
μυ στη ρι ον ζε νον π ο ρω ω και
πα ρα δο ζον π ου ρα νον το Σπη λαι ον
θρο νον Δι χε ρου βι κον την Παρ θε νον π την
φα ατ νην χω ρι ι ον π εν ω ω α νε
κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
ος Δι ον α νυ μνουν τες με γα α λυ ο νο ο
με ε Δι ε εν

Ἐξαποστειλαριον.

Ἡχος β'.

Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Η Ζάκυνθος καὶ Αἴγινα, καὶ ἡ Στροφάδων ἄπασα, ὁμήγυρις μοναζόντων, ἀξίως ἀνευφημοῦσι, τὸν θεῖον Διονύσιον, κλεινὸν κοινὸν ὑπέρμαχον, φωστῆρα τὸν ἐκλάμποντα, θαυματουργίαις τοῖς πᾶσι, θερμῶς αὐτὸν καλουμένοις.

Προεόρπιον. Ὁμοιον.

Η οἰκουμένη χόρευε, ἀκουτισθεῖσα σύμπασα, δόξασον μετ' Ἀγγέλων, καὶ ἀγραυλούντων ποιμένων, Θεὸν τὸν τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεὲμ ὡς νήπιον, δι' οἰκτον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε κατ' εἰκόνα, καὶ ἐγερεῖ πεπτωκότα.

Eἰς τοὺς Αἴνους.

·Ιστᾶμεν Σπίχους δ', καὶ φάλλομεν τὰ ἔξης Προσόμοια.

^τΗχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡχος ἡ Πατέρας

π
χ
π
Πα ασαπνο η αι νε σα α τω ω
τοον Ku υ υ υ ρι ι ι ι on π αι νει τε
τον Ku ρι on εκ τω ω ω ων ou ρα
νω ω ων Δ αι νει ει τε α α αυ το
ο ο on εν τοιοις υ υ υ ψι ι ιστοις π
σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω

ει ει ει τε αυ τον **Δ** πασαι αι δυ να α α
μεις α α αυ του **Δ** σοι πρε ε ε ε πει υ
υ μνοος τωθε ε ω ω

6 λ

Σπίχ. **χ** **6** **λ** **λι** νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

να στειαις αυ του **λ** αι νει τε αυ τον **λ** κα τα

το πληθος της με γα λω συνης αυ του **λ**

Κατὰ χρέος συνέλθωμεν, τῆς Ζακύνθου οἱ
ἔχγονοι, ἔορτὴν πανίερον ἔορτάζοντες,
πνευματικῶς ἀγαλλόμενοι, ὡς ἀφθαρτον
ἄσυλον, εὔσεβείας θησαυρόν, κεκτημένοι
πολύτιμον, ἐν πατρῷα γῇ διὸ ὕμνους
προπέμψωμεν Κυρίῳ, τῷ ἡμῖν δωρησαμένῳ,
πλοῦτον πολύολβον ἀνωθεν.

Σπίχ. **χ** **6** **λ** **λι** νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πιγ γος **λ** αι νει τε αυ τον **Δ** εν ψαλτη ρι

ω καὶ κι ^θα ρα

⁶
^λ

Θησαυρὸς ὃν κεκτήμεθα, Διονύσιος πέφυκε,
τῆς Ζακύνθου βλάστημα Ἱερώτατον· διὸ
συμφώνως Ζακύνθιοι, αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε
δόξα καὶ τιμή, τῆς πατρίδος πολύδοξε,
Διονύσιε· χαῖρε στήριγμα στέφοις εὔπατρίδων,
χαῖρε σκέπη Ὄρθιοδόξων, τῶν ἐκτελούντων τὴν
μνήμην σου.

Σπίχ. ^χ
⁶
^λ Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

και χο ρω ⁶
^λ αι νει τε αυ τον ^Δεν χορ δαι αις

και ορ γα νω

⁶
^λ

Τῆς Αἰγίνης τὸ ποίμνιον, ἐπιστεύθης
θεόληπτε, καὶ καλῶς ἐποίμανας θείῳ Πνεύματι·
διὸ ποιμένα θεάρεστον, σὲ γνοὺς πιστῶν
σύλλογος, πανδημεὶ Αἰγινητῶν, νῦν φαιδρῶς
ἔορτάζει σου, τὸ μνημόσυνον, καὶ ἡμῖν
ἐπαλλήλως συγχορεύει, τοῖς γεραίρουσιν ἐκ
πόθου, τὴν σεβασμίαν σου κοίμησιν.

Σπίχ. Χριστοῦ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

ευ η χοις λαι νει αυ τον εν κυμ βα λοις

α λαλαγ μου πα σα πνο η Δηλαι νε σα α

τω τον Κυ ριον

6
λ

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου σου, τὴν χυρίαν
ἔλαμπρυνας, τὴν ἀγάπην ἔργοις σου καὶ γὰρ
κτείναντα, σοῦ τὸν αὐτάδελφον ἀδελφόν,
ἐνόμισας ὄκακε, παρορῶν τὸ ἑαυτοῦ,
ἀνομώτατον ἔγκλημα, μᾶλλον δὲ εὔμενῶς,
σωτηρίας τὴν τρίβον ἐκδιδάσκων, φιλανθρώπως
τὰ πρὸς χρείαν, αὐτῷ παρέσχες μακάριε.

Δόξα... Ὁχος πλ. δ^ν.
Ὕχος πᾶς Νη

Ἄδο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω ω λ και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α α Πνε ευ μα τι
Ἄ ε ορ τη ν χα α αρ μο συ υ νον ε ορ
τα ζει ση η με ε ρο ον Ζα α α κυ υ υ
υν θος Ἀ ω φι ι λε ο ορ τοι Ι ε ραρ χου
και νου μη ν μη ν τε ε λου ου ου σα λ Δι ο νυ σι ι
ου του εξ αυ τη η ης α να α τει ει ει
ει ει λα α α αν τος Ἀ και συ γ κα λει ει ει ει
ται τας φι λας πο λεις και αι νη η η σου ους Ἀ

τας γει το νας Κε φαλ λη η νι ι αν και αι Κε
 ε ερ κυ υ υ ραν **Δ**την μεν ως εν τοις αλ
 λοις οις κε ε ε κτη η ται **Δ**Σπυ ρι δω να αυ
 χου σαν τον πο λυ υ θα α αυ μα α α α
 στον **Δ**την δε ως τον θαν μα τουρ γον πλου του
 ου ου σα νε ο ον Γε ε ρα α α σι ι ι ι
 μον **Δ**συν ευ φραν θη ναι πνε ευ μα τι κως και
 πα νη γυ ρι ι σαι θε ε ο πρε πω ω ως **Δ**
 μεθ ω ω ω ων και η μεις ψα α α αλ λον
 τε ες ει πω ω με εν **Δ** ο εν α γι οις θαν
 μα στος Κυ υ ρι ι ος **Δ** ταις αυ τω ων ι

ι ι κε σι ι αις ^Δ τα ε πι ι γης των ορ
 θο δο ο ο ο ο ξωων συ υ υ στη
 η μα α α τα ^Δ εκ παν τοι ων κιν δυ νωω
 ων λυ τρωω σαι αι ⁶ και της ου ρα νι ου ου
 βα α σι ι λει ει ει α ας ^Δ α ξι ωωω
 σον ως φι ι λα α α αν θρωω ω ω πος ^γ ^δ

Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. δ^ν.

Προεόρπιον.

Δ ^N
και νυ υν και α ει ⁶
και εις του ους

αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

α α α μην ^γ
δι

Δ ^N
Βη θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ⁶
λε ευ

τρε πι ι ζε ε ε σθω η η η φα α

α α α την δι το σπηη λαι ον δε χε ε ε σθω ω

δη η η α α λη θει α α η η λ θεν ⁶
λη η η

σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α με δι και

Θε ος α α θρω ω ποι οις εκ Παρ θε ε νου ου πε

ε φα νε ε ε βω ω ω ται δι μορφω θεις

το καθη μα ας και θε ω σας το προοοο
σληη η ημ μα δι ο Αα δα αμ α α να α
νε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α
ζο ο ο ον τες δι ε πι ι γης ευ δο κι ι α α
ε ε πε φα α α νη λ σω σαι το γε ε ε
ε ε νο ος η η η μω ω ω ων

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

ὝHχος πᾶς Νη

χ ^N ψυχαντεῖται τοῦ θεοῦ
 δοξα ασοιτωδειξαντι το φως δοξα εν

υψιστοις Θεώ καὶ επιγης ειρηνή⁺
 η νη ⁶ εν ανθρωποις ευδοκία ^ν
 δο

μνου ου μεν σε εν λογου μεν σε δο
 προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ⁶ εν
 χαριστου μεν σοι δοξια την με γα α
 λην σου δοξαν ^ν
 δο

κυρι ε βασι λευ δοξι που ρανι ε Θε ε
 πατερ παν το κρατορ δοξι γι ε μονο
 γε νες δοξι η σου χριστε και αγιον

Πνευμα

γδ

Ἄκυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου δ ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων λ τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

γδ

Ἄπροσδε ε ζαι την δε η σιν η μων δ ο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πατρος γ και

ε λε η σον η μας

γδ

Ἄ ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει μονος

Κυρι ος λ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γδ

^N γδ **Καθ** ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε **Δ** και αι νε εσωτο ο νομασου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

—

νος

γδ

^N γδ **Κα** τα ξι ωσον **Κυ** ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη **Δ** α να μαρ τη τους φυ λαχθη ναι

—

η μας

γδ

γδ **Ε** υ λο γη τος ει **Κυ** ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων **Δ** και αι νε τον και

δε δο ξα σμενον το ο νομα α σου **Δ** εις τους

αι ω ωνας αμην

γδ

^N γδ Γε ε νοι το Κυρι ε το ε λεος σου

εφ η μας δδικα θα α περηλ πι σα μεν ε πι

σε

γδ

γδ Ευ λο γη τος ει ει Κυρι ε δι δα

ξοον με δα δι και ω ματαα σου

γδ

^N γδ Κυρι ε καταφυ γη ε γεν νη η θηςη

μινεν γε νε α και γε νε α δδι ε γω ει

πα Κυρι ε ε λε η σον με δδι ε ασαι

την ψυχη ηνμου δδι ο τι η μαρτοον σοι δδι

^N γδ Κυρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξοον

με **Δ** του ποι ειν το θε λη μασου **Δ** ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου **N**
Δ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης **Δ** εν
 τω φω τισου ο ψιμεθαφως **N**
Δ Πα ρατειεινον το ε λε ος σου τοις γι
 νωσκουσισε **N**
Δ Η γιος ο Θε ος **Δ** Η γιος Ι σχυρος **Δ**
 Α γι ος α θανατος ε λε η σονημας **(τρίς)**
Δ Η οξα Πα τρι ι και γι ω **Δ** και Α γι ω
 Πνευματι **N**
Δ Και νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι

————

ω νας των αι ω ωνων αμην

δι

——————

δι γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας δι

δι

Ἄσματικὸν.

—————

δι α γι ο ος ο Θε ε ος δι

—————

δι α γι ο ος Ι σχυ υ ρος δι

—————

δι α γι ι ι ος δι Α α θα α α α α α

—————

να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α α α ας δι

Ἄπολυπίκων.

Ὕχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

π^Π

Της Ζα κυν δου τον γο νον και Αι γι νης

τον προ ε δρον Δι τον φρου ρον Μο νης των

Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες π^Π

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες

προς αυ τον ει λι κρι νως σαις λι ταις τους

την σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας Δι σωζε και

βοων τας σοι π^Π δο ξα τωσε δο ξα σαν τι Χριστω

Δι δο ξα τω σε δαν μα στωσαν τι Δι δο ξα

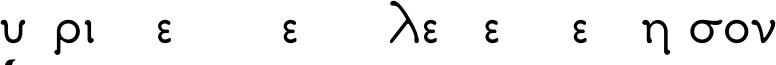
τωδω ρη σα με νωσε η μιν πρε σβυν α κοι

η μηη το ο ο ον π^Π

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἡχος λαλητικός

1. Κυρι ε ε λε ε ε ησον
2. Κυρι ε ε λε ε ε ησον ελα
3. Κυρι ε ε λε ε ε ησον ξα
4. Κυρι ε ε λε ε ε ησον Δ
5. Κυρι ε ε λε ε ε ησον ελ
6. Κυρι ε ε λε ε ε ησον γ

ETEPA.

- 1.
 - 2.
 - 3.

4. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} + \overset{M}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λεη σοοον}$ $\overset{\Delta}{\cancel{\alpha}}$

5. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} + \overset{P}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ε ησον}$ $\overset{\pi}{\cancel{\alpha}}$

6. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} + \overset{P}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ε ε ησον}$ $\overset{\gamma}{\cancel{\alpha}}$

7. $\gamma \overset{R}{\cancel{\alpha}} + \overset{P}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ησον}$ $\overset{R}{\cancel{\alpha}}$

8. $\gamma \overset{\Delta-\Theta}{\cancel{\alpha}} + \overset{Q}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ησον}$ $\overset{\Delta}{\cancel{\alpha}}$

9. $\gamma \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} + \overset{R}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ησον}$ $\overset{R}{\cancel{\alpha}}$

10. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} + \overset{P}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ε ησον}$ $\overset{\pi}{\cancel{\alpha}}$

11. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} + \overset{\Delta}{\cancel{\alpha}} \text{ Κυριε ε ε λε ε ε ησον}$ $\overset{N}{\cancel{\alpha}}$

12. $\gamma \overset{N}{\cancel{\alpha}} \text{ Κοικυριε ε}$ $\overset{\gamma}{\cancel{\alpha}}$

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Ἀ Δι

Χ Γ
Δ Ἄ μη η ην Δ

Σπίχ. α' χ Μ Δ
Ἐ υ λο γει η ψ υ χη μου τον

Κ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το α γιον αυ του

Χ Μ Δ
Δ Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' χ Μ Δ
Ἐ υ λο γει η ψ υ χη μου τον Κ ρι

ρι ον Δ και μη ε πι λαν θα νου Δ πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Χ Μ Δ
Δ Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

6

Σπίχ. γ! ^M

^χ Κυ ρι ος

εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει

^χ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

6

Σπίχ. δ!

^χ Ευ λο γει τε τον

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

πω της δε σπο τει ας αυ του

^χ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

6

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ ο το οκου **Σω**
 τερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

μη η ην
 Σπίχ. α! **Α**ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον **Α**ι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
 ψαλ λωτω Θε ω μου **Α** ε ως υ παρχω
Αω σον η μα ας γι ε Θε ου **Α** ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλ λον τας οι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. β! **Α** μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^ρ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
^Δ ^M ^Δ ψαλλοντας οι αλ λη λου : α ^Δ

Σπίχ. γ! ^Δ ^M ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ ^Δ ^Δ
^Δ **Τ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν ⁺ και πα αν
^Δ ⁺ ^Δ ^Δ ^Δ
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςσοι αλληλου*ι* α

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον
αιωνα*ο* Θεος σου Σιων *ξεις γε νε*

α αν και γε νε αν

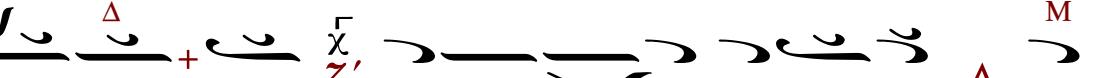
Αγω σον η μα ας γι ε Θεου*ο εν*
Αγι*ι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος*

ψαλλονταςσοι αλληλου*ι* α

Δοξα Πατρι και γιω και Αγιω
ω Πνευματι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων α μην

Μ
 Δ Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 β και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ'
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ
 ναν θρω πη σας β σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ
 ει εις ων ζ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ
 γι ω Πνευματι β σωσον η μα α ας Δ

Ἄνπιφωνον γ'.

Ὕχος ζ Πα^ρ
 π Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ
 ρι ου π ο θα να τος Δ^Δτου ο σι ου αυ
 του Δ^Δ

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

π Της Ζα κυν θου τον γο νον και Αι γι νης
 τον προ ε δρον Δ^Δτον φρου ρον Μο νης των
 Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες π
 τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες
 προς αυ τον ει λι κρι νως π σαις λι ταις τους
 την σην μη μην ε πι τε λου ουν τας Δ^Δσω ζε και

βοῶν τας σοι ^π_q δο ζατωσε δο ζασαντι χριστω
 δο ζα τω σε θαν μα στωσαντι ^Δ_δ δο ζα
 τωδω ρη σα με νωσε η μιν πρεσβυν α κοι
 ημηη το ο ^π_q ον

Εἰσοδικόν.

Ἡχος Δι

Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
 επε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν Α γι 1 1
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ ψαλλοντας σοι
 αλ λη λου 1 α ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Διονυσίου.

Ὕχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^{χ π} **Τ**ης Ζα κυν θου τον γο νον και Αι γι νης

τον προ ε δρον ^Δτον φρου ρον Μο νης των

Στρο φα α δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες ^π

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες

προς αυ τον ει λι κρι νως ^πσαις λι ταις τους

την σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας ^Δσω ζε και

βοων τας σοι ^πδο ξα τωσε δο ξα σαν τι Χριστω

^Δδο ξα τω σε θαν μα στω σαν τι ^Δδο ξα

τω δω ρη σα με νωσε η μιν πρε σβυν α κοι

η μη η τον ^π

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ Τῶν χριστογεννων.

Ὕχος τῷ Γα

Χ Η Παρ θε νος ση η με ρον Η τον προ
 αι ω νι ον Λοο ο γον Δ εν Σπη λαι ω ε
 ερχεται Η α πο τε κειν α πορ ρη η η τως Δ
 Χορευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι
 σθιει ει σα Δ δο ο ζασον Η με τα Αγ γε
 λων και των Ποι με ε ε νων Δ βου λη θεν τα
 ε ποφθη η ναι Η παι δι ον νε ον Η τον προ
 αι ω νων Θεοο ο ον Η

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἡχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ὀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἴδιων ὀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Οὐ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς δρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούτερα. (γ') Ἡχος β'.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Σπίχ. Ό νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ.

Eis Mnemosunon.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡρακλεῖον

Ἐκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation and text. The musical notation consists of four horizontal red staves, each with four lines. The notes are represented by black strokes of varying lengths. Above the staves, there are red markings: a small red triangle (triangle), a red circle (circle), a red square (square), and a red cross (cross). Below the staves, there is text in a Gothic script. The text includes several words written in red ink, such as "πάρα", "αι", "ω", "ει", "η", "ου", and "και". There are also some numbers and symbols in red, like "π", "q", "M", "D", "K", "Z", and "O". The overall layout is dense and follows a traditional book design.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος Δί

Ἐδο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος Δί

Μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Διπλη ρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α Δ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄχιος Δι

Α μην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
του κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.